

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การศึกษา “ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จต่อการปรับเปลี่ยนรายการภัยรายวัน เป็นรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์” ผู้ศึกษาใช้ระเบียบวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยจากการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Analysis) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Intensive Interview) ผู้บริหาร และพนักงาน บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. รูปแบบการศึกษา
2. แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
3. การกำหนดประชากร

รูปแบบการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จต่อการปรับเปลี่ยนรายการภัยรายวัน เป็นรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์” ใช้รูปแบบการศึกษาคือ การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์บุคคล นอกจากนี้ผู้ศึกษายังใช้วิธีสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้ศึกษา (Participant Observation) เนื่องจากผู้ศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการผลิต รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ อีกด้วย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้แหล่งข้อมูลจาก แหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. จากการสัมภาษณ์บุคคล
2. การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ เอกสารการประเมินความนิยมเรตติ้ง รายงานประจำปีของ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ปี 2550
4. ตำราและงานเขียนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ผู้บริหารระดับสูงบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ได้แก่
 - 1.1 สิทธิศักดิ์ เอกพจน์ รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
 - 1.2 เขมทัตต์ พลเดช ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ สำนักการตลาด บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
 - 1.3 ศุทธิชัย บุญนาค ผู้ช่วยกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ สำนักโทรทัศน์ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
2. ผู้บริหารระดับกลาง บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ได้แก่
 - 2.1 ลภามาศ ตัณฑวธนะ ผู้อำนวยการฝ่ายผลิตรายการ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
 - 2.2 พรชัย ปิยะเกตุสิน ผู้อำนวยการฝ่ายรายการ
 - 2.3 วรพล พุดจ้อย ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายรายการ
3. ระดับปฏิบัติการ บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) และพิธีกรบุคคลภายนอก
 - 3.1 กมลวรรณ เปรมฤทัย เจ้าหน้าที่อาวุโส ส่วนวางแผนกลยุทธ์การตลาด
 - 3.2 กิติศักดิ์ วงศ์จรสุข ผู้กำกับรายการโทรทัศน์ อวูโส
 - 3.3 จินเจตน์ จันทรพิชญ์ ผู้ผลิตรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
 - 3.4 พิมพ์อัปสร เกตุพุ่ม ผู้ช่วยผู้ผลิตรายการภัยร้ายวัน และรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
 - 3.5 ถวัลย์ไชยรัตน์ พิธีกรรายการภัยร้ายวัน และรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
 - 3.6 วันชัย สอนศิริ พิธีกรรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
 - 3.7 ไชยวัฒน์ อนุตระกูลชัย พิธีกร รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
 - 3.8 โสมสิต รอดไหม้ เจ้าหน้าที่กล้องโทรทัศน์ รายการภัยร้ายวัน และรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ แนวคำถาม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ประเด็นคำถามสำหรับผู้บริหารระดับสูง

1. ชื่อหน่วยงาน
2. ตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงาน
3. ประเมินผลงานของ รายการภัยรายวัน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี
4. เหตุผลการปรับเปลี่ยนรายการภัยรายวัน เป็น รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
5. ความเห็นของท่านเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างรายการภัยรายวัน และ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
6. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ประสบความสำเร็จได้
7. จุดแข็ง และโอกาสของ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
8. จุดอ่อน และอุปสรรค รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
9. สิ่งที่คุณคาดว่าจะได้รับ หลังการปรับเปลี่ยนรายการภัยรายวัน เป็นรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
10. พันธกิจของ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ที่มีต่อองค์กร และสังคม คืออะไร
11. รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ต่อการทำบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน
12. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านทิศทางการผลิต และการนำเสนอ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่าย

ประเด็นคำถามสำหรับผู้บริหารระดับกลาง

1. ชื่อหน่วยงาน
2. ตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงาน
3. ส่วนงานของท่านมีบทบาทอย่างไรต่อการปรับเปลี่ยนรายการภัยรายวัน เป็นรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกันทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี
4. ประเมินผลงานรายการภัยรายวัน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี ที่ผ่านมา

5. เหตุผลในการปรับเปลี่ยนรายการภัยร้ายวัน เป็น รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
6. ท่านคิดว่าการปรับเปลี่ยนจะส่งผลกระทบต่อส่วนงานที่ท่านดูแลรับผิดชอบอยู่ ใน บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) อย่างไรบ้าง
7. ความเห็นของท่านเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างรายการภัยร้ายวัน และ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
8. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ประสบความสำเร็จได้
9. จุดแข็ง และโอกาสของ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
10. จุดอ่อน และอุปสรรค รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
11. พันธกิจของ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ที่มีต่อองค์กร และสังคม คืออะไร
12. สิ่งที่คุณคาดว่าจะได้รับหลังปรับเปลี่ยนรายการภัยร้ายวันเป็น รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ต่อการทำบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน
13. รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกันกับการทำหน้าที่สื่อมวลชน
14. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในด้านทิศทางการผลิต และการนำเสนอ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่าย

ประเด็นคำถามสำหรับระดับปฏิบัติการ

1. ชื่อหน่วยงาน
2. ตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงาน
3. ประสบการณ์ในการในการผลิตรายการที่ท่านได้รับจากรายการภัยร้ายวันที่จะปรับปรุง ให้รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
4. ประเมินผลงานรายการภัยร้ายวัน ทางสถานีโทรทัศน์โมเดิร์นไนน์ ทีวี ที่ผ่านมา
5. เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างรายการภัยร้ายวัน และ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
6. ความคิดเห็นของท่านต่อการผลิต รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อแขกรับเชิญที่รายการภัยร้ายวันในอดีต และรายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
8. ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน ประสบความสำเร็จได้
9. จุดแข็ง และโอกาสของ รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน
10. จุดอ่อน และอุปสรรค รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกัน

11. รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่ทิ้งกันกับการทำหน้าที่สื่อมวลชน
12. ความคาดหวังจากปรับเปลี่ยนรายการภัยร้ายวันเป็น รายการ 9 ร่วมใจ คนไทยไม่

ทิ้งกัน

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการศึกษา

ผู้ศึกษาจะใช้กรอบแนวคิด และทฤษฎีต่าง ๆ ในบทที่ 2 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีทั้งหมด แล้วจึงนำเสนอข้อมูลในลักษณะการบรรยายเชิงพรรณนา (Description Analysis) โดยผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ

ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จต่อการปรับเปลี่ยนรายการภัยร้ายวันเป็นรายการ 9 ร่วมใจคนไทยไม่ทิ้งกัน